

Forfatter: Sthen, Hans Christensen

Titel: Om CHristi Pijne oc Død

Citation: Sthen, Hans Christensen: "Om CHristi Pijne oc Død", i Sthen, Hans Christensen: *En liden Vandrebog*, udg. af JENS LYSTER ; JENS HØJGARD , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, C.A. Reitzel, 1994, s. 137. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-sthen01val-shoot-workid72814.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: En liden Vandrebog

Om CHristi Pijne oc Død. Hielp Gud at ieg nu kunde, etc.

Hielp Gud at ieg nu kunde, etc.

Hlelp Gud at ieg nu kunde,
Du ædle Skaber min,
Prjse dig aff Hiertens grunde,
Guddommelig Ære din:
Saa gladelig begynde vil,
Om dine Ord at siunge,
HERRE Gud hielp mig der til.
Euindelig dine Ord bliffue,
Som Esaias Prophet,
I sin Bog monne skriffue,
Før skulde forgaa all Slect,
Himmel oc alt det Gud haffuer giort,
Skulde det end slet fordærffuis,
Aldrig rygger Gud sit Ord.
IESus kom hid til Verden,
Hand vaar Guds Ord det bold,
Giorde huer mand stor Velgierning,
Dog bleff hand ynckelig sold,
Aff Iuda som vaar hans egen Mand,
Bleff hand forraad til døde,
IESus det meenløse Lam.
Der IESus haffde ædet,
Met sine det Paaskelam,
De skulde hannem ey forgæde,
Tog Brødet i sin Haand:
Æder (sagde hand) mit Legome det er,
Som skal for eder giffuis,
Betale for eders Synder.
Hand monne dem ocsaa skencke,
I Vijn sit Rosens Blod,
Hans Død der met at betæncke,
At hand vaar oss saa god:
138 Huo værdelig æder aff dette Brød,
Oc dricker aff denne Skaale,
Aldrig bliffuer hand død.
IESus toede deres Fødder,
Dog hand vaar deres HERre,
Saa skulle i hin anden giøre,
(Sagde hand) det er min Lære,
At i skulle haffue hin anden kier,
Der paa skal mand det kiende,
At i mit Folck ere.
Christus i Vrtegaarden,
Der hand sin Bøn haffde giort,
De komme met Hellebarder,
Oc ledde hannem bunden bort,
For Dommeren som vaar den tid,
Hudstrugen, oc *met* Torn kronet,
Bleff saa fordømt til døde.
Høyt paa Kaarsset ophengdis,
Denne høybaarne Første,
Effter oss hannem saare forlengdis,
Thi sagde hand: Mig tørster,
Det vaar effter vor Salighed,
Aff Maria vaar fødder,

Guds Søn i Euighed.
Hand bøyde ned sit Hoffuet,
Oc saa sin Aand opgaff,
Som Iohannes haffuer vidnet,
Dernest bleff tagen aff
Kaarsset, oc bleff i Graffuen lagt,
Oc tredie dag opstanden,
Som hand tilforn haffde sagt.
Sine Disciple da lærde
IEsus, at forkynde
Hans Ord omkring all Verden,
Huo sig vil omuende
139 Fra Synd, oc tro, oc bliffue døbt,
Hand skal euindelig leffue,
Det haffuer hannem Christus kiøbt.
Lucas hand monne skriffue,
Om Christi Himmelfart,
Dog vil hand hoss oss bliffue,
Altid som hand haffuer sagt,
Det er alt met sin Guddoms Ord,
Der kand ingen imod stride,
Ey gantske Helffuedis Port.
En Trøster hand oss sende,
Som er den hellig Aand,
Sandhed skulde hand oss kiende,
Oc styrcke oss i Modgang,
Den samme ville wi kalde paa,
Hand vil oss ey forlade,
Men trolige met oss staa.
Lader oss for Herskaff bede,
Gud Fader inderlig,
Endog wi aff dem lide,
Vold, Wræt oc Wfred,
At Gud vil giffue dem sin Naad,
Haffuer Christi Marter siunget,
Der hand i Fengsel sad.